

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de mülteci ve göçmen mevsimlik tarım işçisi aileler ve çocukları çalışmaya gittikleri bölgelerde kendi ana dillerini kullanmalarından ötürü dışlanarak birçok ayrımcı uygulamaya ve ırkçı saldırılara maruz kalmaktadır. Bu durum eğitim dönemindeki çocuk işçilerin, pedagojik gelişimini olumsuz etkilemektedir. Çocuklar, kendilerini ana dillerinde ifade edemediğinde özgüvenlerini ve özsaygılarını yitirmektedir. Mevsimlik tarım çocuk işçilerin göç ettikleri bölgelerde ana dillerinde eğitim almaları, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerinin sağlanması amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca bir meclis araştırılması açılmasını arz ve talep ederiz.

Prabhu

Rıdvan Turan

Mersin Milletvekili

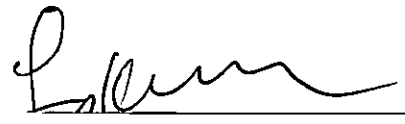
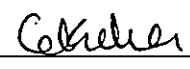
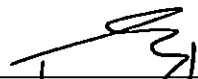
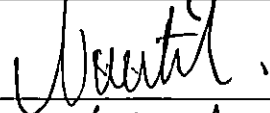
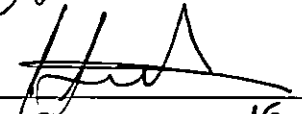
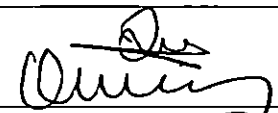
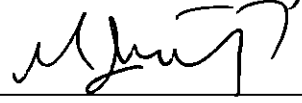
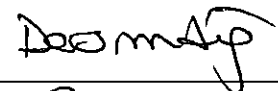
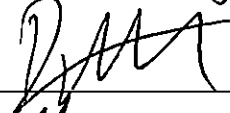
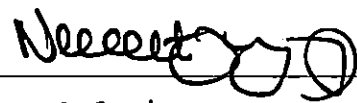
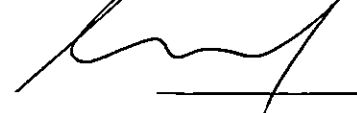
GEREKÇE

2016’da yapılan “Tarım İşçisi Ailelerin Çocuklarının Okul Sürecinde Deneyimledikleri Sorunların Anadil Bağlamında Ele Alınması” konulu çalışmada mevsimlik tarım işçisi çocukların annelerinin %5,4-%16,1’inin babalarının ise %1’inin hiç Türkçe bilmedikleri, evde %72,9’u Arapça, %27,1’i Kürtçe konuşmaktadır. Mevsimlik tarım işçisi ailelerin evde de ağırlıklı olarak Arapça ya da Kürtçe konuştukları belirtilmektedir. Dolayısıyla çocukların ve gençlerin de Türkçe’ye hâkimiyetleri düşük; Türkçe’yi kullanma becerileri de kısıtlıdır.

Türkiye’deki eğitim süreçleri bağlamında yapılan çalışmalar etnik olarak ağırlıklı olarak Kürt mevsimlik tarım işçisi ailelerin hemen hemen hiç Türkçe bilmeyen çocuklarının ortalama iki yıl içinde harfleri tanımaya başladığını ve ana dilinde eğitim alan çocukların gösterdiği yazı yazma, okuma becerilerini geliştiremediğini göstermiştir. Bu sorunu yaşayan çocuklar ise öğretmenleri tarafından ağırlıklı olarak “öğrenme güçlüğü olan çocuklar” olarak etiketlenerek eğitim süreçlerinden dışlanabilmektedir.

Çocuklar okul çevresinde giysi, okul materyalleri, kişisel bakım vb. yoksunlukları sebebiyle dışlanarak ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Bunlardan biri de kimlikleri özelinde anadillerini kullanamamaları sebebiyle çocukların eğitim hayatında önemli bir kısıtlama olarak göze çarpmaktadır. Çocukların, duygusal ve bilişsel gelişimi, ana dillerinin ve kimliklerinin değersizleştiği bir ortamda sekteye uğramaktadır. Bu durum çocukların pedagojik gelişimini, özgüvenlerini ve özsayıgılarını olumsuz etkilemektedir. Öğrenciler, kendi anadillerini kullanamadıkları bir okul ortamında kendilerini ifade edememekte, okuldan faydalanamamaktadır. Çocuklar anlamadıkları bir dilde performans göstermekte zorlanmakta, bu durum da travmatik bir yaşantıya sebep olarak çocukların kendilerini güvende hissetmedikleri ve ruh sağlıklarını bozabilecek durumları ortaya koymaktadır. Tarım işçisi çocuklar göç ettikleri bölgedeki halkla iletişim ve sosyal ilişki kuramamaktadır. Çocuklar, ana dil bağlamında tüm bilişsel alanlarda kendilerini yetersiz ve eksik hissetmektedir.

Diğer yandan öğretmenlerini anlayamadıkları için derste öğrenmeleri gerekenleri öğrenemediklerini belirten öğrenciler, Türkçe bilmedikleri için genelde susmak zorunda kaldıklarını, çoğu zaman öğretmenlerinin de kendilerini anlamaya çalışmadıklarını, Kürtçe konuştukları zaman azarlanabildiklerini ifade etmişlerdir. Dahası, öğrencilerin yaşadığı iletişim kopukluğunun ve okuduğunu anlayamamanın geride kalmalarına sebep olduğu ve kapasitelerini kullanamadıkları tespit edilmiştir. Aynı araştırmaların sonucunda rapor edilen gözlem ve görüşmeler de öğrencilerin ifadelerini destekler bulguları ortaya koymuştur. Yapılan çalışmalar, ilköğretim dördüncü veya beşinci sınıfa giden öğrencilerin henüz ayların adlarını veya mevsimleri sıralayamadıklarını ancak aynı öğrencilerin üretilen tarım ürünlerine veya iş sırasına göre bir ay sıralaması yapabilmekte olduğunu göstermiştir. Örneğin, temmuz ayını bilmeyen çocuklar bu ayı “domates zamanı” olarak bilmektedir. Mevsimlik tarım işçisi çocukların sosyalizasyonunun gerçekleştiği ve duygusal dünyasının biçimlendiği anadilinde eğitim sunmak suretiyle, aile ve yakın çevre dili ile okul dili arasındaki kopukluktan meydana gelebilecek olumsuz psikolojik ve entelektüel sonuçları önlemek ve pedagojik gelişimlerinin sağlanması amacıyla bir meclis araştırması açılması elzemdir.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ŞEVİN. GÖŞKUN	MUŞ	
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
4	SIDIK TAŞ	SIİRT	
5	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
6	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	
7	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	
8	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	
9	MURAT SARISAÇ	VAN	
10	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
11	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
12	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
13	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
14	HASAN ÖZTÜNEŞ	ŞIRNAK	
15	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
16	OYA ERSOY	İSTANBUL	
17	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
18	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
20	SAİT DEDE	HAKKARİ	